

tuation. — Den ærede Krigsminister mente forøvrigt, at jeg havde knyttet Mindretallets Forslag og Ministeriets Stilling for stærkt sammen, at jeg havde sammenblandet dem; men det var mig netop meget magtpaaliggende at vise, hvilken Forskjelder er imellem Ministeriets Forslag og Mindretallets Stilling. Har jeg altsaa endog knyttet dem stærkere sammen, end selv den ærede Minister finder rigtig, er dette kun et yderligere Bevis paa, at der er en temmelig stor Kløft mellem de to Standpunkter.

Krigs- og Marineministeren (Haffner): Naar den ærede Ordfører for Flertallet rettede en Hofmøllsesfeil med Hensyn til Anlægget af Batterierne ved Aggersøfund, men paastod, at den forandrede Beliggenhed af Batterierne, som er foreslaaet, ikke svækkede de Sagtyndiges Udtalelser, maa jeg dog tillade mig at gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at disse 2 Batterier vel ere foreslaaede paa det samme Sted, som var paataent, dengang de Sagtyndige havde Leilighed til at udtale sig derom; men det turde dog være muligt, at netop de Sagtyndiges Udtalelser havde givet Anledning dels til at forstærke de paagjældende Batterier, hvad Bestyrelsen angaar, og dels til at forøge Batteriernes Antal, saaledes, at der herved er opnaaet den Sikkerhed, som de Sagtyndige tidligere fandt ikke var tilstede. — Jeg skal ikke videre udtale mig om den ærede Ordførers Uttring om Sammenknytningen af Mindretallets og Ministerens Stilling ved denne Sag, eller udtale mig om, hvorvidt der er større eller mindre Tilslutning. Jeg har udtalt mig klart og bestemt om min Tilslutning til de stillede Forslag og til den Opfordring, der er fremkommen fra Mindretallet. Hvad jeg troede at se i den ærede Ordførers Udtalelse, var, at han, da han gik ind paa Motiveringen af de Forslag, der ere opstillede af Mindretallet, bragte Ministeren med ind, som om det var Noget, Ministeren havde udtalt i sit Forslag. Dette er ikke Tilfældet og kan ikke være Tilfældet, da Ministerens Forslag netop paa disse Punkter have været afvigende fra det, som Mindretallet nu forlanger, og hvortil jeg har sluttet mig.

Ordføreren (Bjfsen): Naar den ærede Krigsminister gjentagende henviste til, hvad der er opstillet i Betænkningen som Krigsbestyrelsens fremtidige Plan, og derpaa gjorde dette anvendeligt netop paa Aggersøfund, hvor der nu kun er foreslaaet 2 Batterier men fremtidig stillet adskillige flere i Udsigt, maa jeg i Almindelighed sige, at, kunne vi faae det gennemført, som nu er foreslaaet, er det store Ting; jeg har ikke stor Lidsid til det, som er stillet i Udsigt for en lang Fremtid.

Frederiksen: Jeg kan væsentlig slutte

mig til de finansielle Betragtninger, jeg har hørt fra den ærede Ordfører, og kan i det Hele væsentlig slutte mig til, hvad jeg igaar hørte af det ærede Medlem for Frederiksfund (B. Pedersen). Som han kan heller ikke jeg se rettere, end at Nytten, den efter al Rimelighed kommende Nytte af det, her forlanges, ikke staar i Forhold til de Offre, som her paalægges Befolkningen. Sagen vilde stille sig anderledes for mig som for det ærede Medlem for Horsens (Bajer), hvis der forelaa nogen Sikkerhed for Sammenlutning med de andre skandinaviske Riger eller andre saadanne Kombinationer, som nu i Dieblisset ganske mangle. Jeg kan ikke undlade i Forbigaaende at bemærke, at det dog er utvivlsomt, at der endnu, hvad selve Planen angaar, er fuldt op af Usikkerhed om nogle af de allervigtigste Punkter, saaledes med Hensyn til dette oftere her idag paa Bane bragte Spørgsmaal om Aggersøfund. Vi maa dog alle i det Mindste have den mest levende Følelse af, hvorledes Meget af den største Sagkundskab her i Landet har stillet sig i den korte Tid, vi have behandlet dette Spørgsmaal, ganske forskjellig til denne Opgave om Aggersøfund. For et Aar siden var det Noget af det, der hastede mest; nu kunde det vente i 7 Aar, eller hvorlænge man nu kan vente, og jeg er overbevist om, at der ialfsald er adskillige af vore Sagtyndige, som, naar de vilde udtale deres Ansæelse aabent og bestemt, ubetinget vilde fraraade hele dette Anlæg. Dgsaa om Feltbestyrningen af Kjøbenhavn nære de Sagtyndige jo en Del Tvivl. Det, hvorfor jeg væsentligt har begjæret Ordet, er for at dvæle et Dieblis ved den Side af Sagen, som nærmest ligger for mig, nemlig den finansielle. Jeg er ikke enig med noget af de Forslag, der gjøres her fra begge Sider, jeg er ikke tilbøjelig til at være med til at foreslaa en Formue- og Indkomstskat. Jeg behøver ikke at udtale min hele Opfattelse af denne Skat; jeg smigrer mig med, at jeg dog i det Mindste har lidt Del i den Maade, hvorpaa Folkethinget i det Hele i de senere Aar har stillet sig navnlig lige overfor Spørgsmaalet om en Formueskat, og jeg faar jagtens ved andre Leiligheder Udgang til at imødegaa de mange Uttringer, som jeg har maattet høre og læse, at Finansministeren har havt Anledning til at sige om denne Skat og dens Anvendelse, som ganske vist efter min Mening, som saa mange af de økonomiske og finansielle Betragtninger, jeg har maattet høre fra den ærede Finansminister, ere ganske det Modsatte af det Rigtige. Men jeg kan ikke finde det rigtigt fra vor Side at bringe en saadan Skat i Forslag. Jeg er mere og mere kommen til at erkjende Bøgen af den gamle parlamentariske Grundsetning, at en Representation aldrig skal give en Regjering flere Penge eller Penge paa anden Maade, hverken til Udgifter eller nye